

Direktoratet for FødevarerErhverv
Arealkontoret
J.nr. 3101-x-07-3638rev3
Den 28. februar 2007
LBSA/ETE

NOTAT
om bopælspligt i EU-landene

Ambassaderne i EU-medlemsstaterne er blevet spurgt, om der findes national lovgivning med regler, hvorefter der ved erhvervelse af en landbrugsejendom stilles krav om, at erhververen tager fast bopæl på ejendommen, og/eller den, der driver landbrugsejendommen, skal tage fast bopæl på ejendommen.

Ingen regler om bopæl

I hovedparten af EU-landene er der ikke regler om bopælspligt på landbrugsejendomme, dvs. at ambassaderne i **Bulgarien, Cypern, England, Estland, Frankrig, Grækenland, Holland, Irland, Letland, Litauen, Luxembourg, Malta, Portugal, Rumænien, Slovenien, Spanien, Tjekkiet og Ungarn** har oplyst, at der ikke er fastsat regler om bopælspligt i den nationale lovgivning.

Ingen regler om bopæl, men anden offentlig regulering

I **Finland, Italien og Tyskland** er der ingen bopælspligt på landbrugsejendomme, men anden offentlig regulering kan give ejeren/forpagteren et økonomisk incitament til at vælge bopæl på ejendommen eller inden for en nærmere bestemt afstand fra ejendommen. For Tysklands vedkommende er der særlig lovgivning, der er godkendt af Kommissionen på baggrund af Tysklands genforening.

I **Polen** er der som udgangspunkt ikke bopælspligt for erhvervelse eller forpagtning af landbrugsejendomme. Hvis ejendommen ikke er bortforpagtet, stilles der krav om, at ejeren selv skal drive ejendommen. De lokale myndigheder skal kontrollere, hvor ofte ejeren opholder sig på ejendommen, men ejeren behøver ikke nødvendigvis at bo på selve landbrugsejendommen. Der er heller ikke bopælspligt for polske selskaber, der køber landbrugsejendomme.

Udlændige skal derimod have tilladelse til erhvervelse af landbrugsejendomme fra det polske Indenrigsministerium (the Minister of Interior and Administration) og erhvervelsen skal godkendes af blandt andet Landbrugsministeriet (The Minister of Agricultural and Rural Development). I den forbindelse lægges der vægt på erhververens tilknytning til Polen, herunder hvor længe vedkommende har haft bopæl i Polen.

Sverige: Som udgangspunkt kan myndighederne ikke stille krav om bopæl på landbrugsjendomme. Men der gælder særlige regler for tyndt besatte områder (glesbygd), hvor der kræves tilladelse til erhvervelse af landbrugsejendomme, medmindre erhververen har haft bopæl inden for den kommune, hvor ejendommen er beliggende, i mindst 1 år.

Visse regler om bopæl

Slovakiet: Der er bopælspligt ved erhvervelse af landbrugsejendomme. Ved forpagtning af landbrugsejendomme i mere end 5 år, er der bopælspligt for den, der driver ejendommen.

Østrig: Der er ikke tale om en decideret bopælspligt, men samtidig synes udgangspunktet i en række østrigske delstater at være, at ejeren eller forpagteren af en landbrugsejendom er nødt til at bosætte sig på eller i nærheden af ejendommen for at sikre en forsvarlig drift af ejendommen, som er det overordnede formål med den østrigske lovgivning. Hertil kommer dog en række undtagelsesmuligheder, som fritager ejeren/forpagteren fra denne ”pligt”.

Bopælskrav ved forpagtning

Belgien: Der er ikke i belgisk lovgivning krav om bopælspligt som betingelse for erhvervelse eller drift af en landbrugsejendom. Dog findes der i den føderale lovgivning en mulighed for at fastsætte regler om begrænsning af forpagtningsafgiften. I den forbindelse kan der også stilles krav om bopæl. Sådanne regler ses kun gennemført i provinsen Limburg, hvor der er krav om bopæl i Belgien, som betingelse for forpagtning af ejendomme.